

hiraṁ yagarbhaṁ samavartatāgre bhūtasya jātaṁ patirekāsīta |
sa dādihāra pṁ thvīṁ dhyāmutemāṁ kasmai devāyahaviṁ ā vidhema ||

ya ātmadā baladā yasya viśva upāsate praśīṁ aṁ yasyadevāṁ |
yasya chāyāmṁ taṁ yasya martyuṁ kasmai devāyahaviṁ ā vidhema ||

yaṁ prāṁ ato nimīṁ ato mahitvaika idrājā jagato babhūva |
ya īše asya dvipadaścatuṁ padaṁ kasmai devāya haviṁ āvidhema ||

yasyeme himavanto mahitvā yasya samudraṁ rasayā sahāhuṁ |
yasyemāṁ paradiśo yasya bāhū kasmai devāya haviṁ āvidhema ||

yena dayaurugrā parthivī ca darṁ hā yena sava satabhitaṁ yenanākaṁ |
yo antarikṁ e rajaso vimānaṁ kasmai devāyahaviṁ ā vidhema ||

yaṁ karandasī avasā tastabhāne abhyaikṁ etāṁ manasārejamāne |
yatrādhi sūra udito vibhāti kasmai devāyahaviṁ ā vidhema ||

āpo ha yada barhatīrviśvamāyana garbhaṁ dadhānājanayantīragnima |
tato devānāṁ samavartatāsurekaṁ kasmai devāya haviṁ ā vidhema ||

yaścidāpo mahinā paryapaśyada dakṁ aṁ dadhānājanayantīryajñama |
yo deveṁ vadhi deva eka āsīta kasmaidevāya haviṁ ā vidhema ||

mā no hiṁ sījjanitā yaṁ parthivyā yo vā divaṁ satyadharmā jajāna |
yaścāpaścandrā barhatīrjajānakasmai devāya haviṁ ā vidhema ||

*parajāpate na tavadetānyanyo viśvā jātāni pari tābabhūva |
yatkāmāste juhūmastana no astu vaya sayāma patayorayī āma ||*

1. Pačioj pradžioj atsirado Auksinis gemalas. Kai gimė, jis buvo vienintelis kūrinijos Viešpats. Jis žemę ir šitą dangų laikė vienoje vietoje. Kas yra tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
2. Kas suteikia gyvybę, kuris duoda jėgų, kurio klausosi visi dievai (tik jam paklūsta); šešėlis jo - nemirtingumas ir mirtis. Kas yra tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
3. Kas savo didybe tapo vieninteliu kvėpuojančiųjų ir reginčiųjų viešpačiu, kuris valdo dvikojus ir keturkojus savo tvarinius - kas gi tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
4. Kas savos jėgomis išlaiko snieguotus kalnus, vandenynus, Rasos upę [\[1\]](#), kaip jie sako; kurio rankos yra keturios pasaulio kryptys – kas tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
5. Kas stulbinantį dangų ir žemę į vietas sustatė, sutvirtino dangaus skliautus, paleido saulę skrieti orbita; kas išmatavo šio pasaulio ertmę [\[2\]](#) - kas tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
6. Kas tas, kur link dvi susipriešinusios masės [\[3\]](#) žiūrėjo virpančiom širdim prašydamos pagalbos? Ką saulė patekėdama nušviečia savo spinduliais - kas gi tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
7. Kai vandenys aukštai pakilo, nešdami gemalą, kuris gi viskas, jie ugnį [\[4\]](#) iššaukė ir gimė jis – vieningas Dievų gyvybės kvapas. Kas gi tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?
8. Kas savoje didybėje nužvelgęs vandenį, kurie nešiojo Daką, pradėjo auką? Kas buvo vienas Dievas tarp visų dievų? Kas gi tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?

9. Lai nedarys žalos mums jis, kuris pradėjo žemę ir sukūrė dangų, kurio įstatymai teisingi, kuris sukūrė plačius didingus vandenis. Kas gi tas Dievas, kurį mes turim garbinti atnašomis?

10. Prajāpati, o palikuonių Viešpatie, tu vienas apglėbi visas esybes. Išpildyk mūsų troškimus, dėl jų tau atnašaujam šitą auką. Lai būsim turtų viešpačiai.

[1] Upė Rasā supa dangų ir žemę, atskirdama žmonių ir dievų pasaulį nuo ne-erdvės pasaulio, kuriame glūdi demoniškos jėgos. □ g 10.108.2

[2] Išmatuoti erdvę, atskirti dangų ir žemę ir nustatyti saulės kelią. Tai Vi□□ u darbas.

[3] Dvi susipriešinusios masės – žemė ir dangus, ieškantys atramos. Taip pat demonai ir dievai, kovoje prašantys pagalbos pas Dievą.

[4] Čia ugnis reiškia atnašavimo ugnį.